

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Menippus sive dialogorum satyricorum centuria inanitatum nostratum speculum

Andreä, Johann Valentin

Cosmopoli [i.e. Straßburg], 1618

33. Religio

[urn:nbn:de:bsz:31-107424](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107424)

ritas iudicaret. *B.* Qui potest, cum Typographos ad manus illi unice habeant: quibus maxime copiis efficitur, ut proscriptis & profligatis infontibus, ipsi soli ore cœlos attingant, lingua terras peragreat, interim quisquis statuum non adoraverit, conflagret. *A.* Unde odii tantus ardor? *B.* Ex sui amore & admiratione nimia: nam si in nos ipsos, id est carnem nostram & spiritus rebellionem, odia converteremus, facile vel erranti fratri, vel dissentienti aliquid indulgeremus. *A.* Si qui scientiores, eos elementiores velles? *B.* Utique; nam sic facile evanescerent infausa illa nomina, quæ Ecclesiam discindunt, & adversariis increpandam exponunt. *A.* Ego sane & posthac mihi temperabo, ac culpam deprecor, quam hominum autoritas mihi imposuit. *B.* Nescis tu nihil tam stultum esse, quod non ab aliquo sapiente dictum sit?

33. RELIGIO. vera, sine
Spinosis disputat.

A. Per commode hodie magno periculo liberatus sum. *B.* Itane? gratulor. *A.* Gratias ago & tibi & illi, per quem nunc cautius credo. *B.* Quid hoc verbi est, anne etiam incaute credere potes? *A.* Facillime: nam si fortè propositionem credam, quæ valdè sana & plana mihi videatur, verbum ei inesse potest, quod periculosissimas pariat consequentias. Ita fiet ut imprudens impie credam. *B.* Itaque impietaris inde reus es? *A.* Omnino; hinc est quod formulas mihi jamjam mente concipio posthac cau-

tiffimè credendi. *B.* Ego ut in vobis maximè probem disputandi, distinguendique acrimoniam, tamen quod minus illis ingenii fastigiis par sum, simplici ac rustica prope fide ea apprehendo, quæ video scripturæ consentanea, nec in vocabulis tantopere timidus sum, ut exinde mihi incognitæ hæreseos metuam. *A.* Vide quàm sis securus, Christus nonne passus est? *B.* Ita sâne, cui gloria. *A.* Dic mihi secundum quod genus communicationis? *B.* Id certè nescire ausim. *A.* O te infelicem! at passio illa fuitne antecedentis voluntatis Diuinæ, an consequentis? *B.* Scio Deum voluisse. *A.* O miserum! in ordine verò causarum, an creationem præcessit de passione consilium Dei, an subsequutum est? *B.* Ego redemptori meo gratias ago, nec de consilio ulterius inquirō. *A.* Vides nempe, quantum intra te sit, te minime advertente, hæreseon chaos, nec te ad locos communes nostræ religionis credere. *B.* Ego symbolis credo, & religionis nostræ summæ, quam mihi sponte sacra scriptura offert. misericordiam meæ exaggerationem, misericordiæ Diuinæ amplitudinem, militiæ Christianæ conflictum, & pietatis præscriptæ exercitium. *A.* Non sufficit hæc generalia nouisse, sed annotandi sunt etiam scopuli, ad quos humana curiositas impedit, ne in salutis via idem tibi accidat. *B.* Nempe ut novæ leges, nova delicta, sic novi loci, novos hæreticos faciunt. *A.* Noli joculari in re seria. *B.* Fatebor tibi me aliquando tale quid temerè esse conatum, ut dubitationum humanæ rationis laqueos omnes explicarem, scopulosque complanarem.

R
 arem, sed
 obinde animo
 ullem omnem
 memoriam;
 omnes obstrux
 tam composui
 re, nisi profun
 A. Qui
 omnes, distan
 omnes, tu solu
 us? B. Facili
 rinarum int
 ter se toto co
 reborum Ch
 bus, sed plan
 do, ita obsequ
 exculatunc
 executione to
 Theologia et
 d quastrunc
 nec Petrus he
 facerent.

Quid et
 ad eam
 detentione.
 Cum in mor
 alidet, qui
 nimæ vale
 det pauperi
 urgeas; qui

narem, sed cum illa tricarum indagatio novos subinde animo meo suppediraret, primum voluiffem omnem mihi eorum animo eiectam esse memoriã; dein quantis potui viribus, sensus omnes obstruxi, & ad humilem Christi obsequẽtiam composui. Exinde tranquillior factus sum, nec nisi pristinae curiositatis memoria sollicitus. *A.* Quis verò fieri potest, ut inter tot obiectiones, distinctiones, denique etiam sophisticaciones, tu solus, nullo duce, veritatem sis affectus? *B.* Facilime: nam dum alij infinitos rerum divinarum interpretes consulunt, & dissidentes inter se toto cœlo conciliant, ego ut veritatem verborum Christi nullis interpretationum strophis, sed plana & humili voluntate constare credo, ita obsequium meum nullis subterfugijs, aut excusatiunculis, sed parata sequela, & devota executione terminari volo. *A.* Hæc sanè agrestis Theologia est. *B.* Sit utique: illa verò sophistica, & quæstiunculis, distinctiunculisq; spinosa, cui nec Petrus hodie, nec Paulus vitæ redditi satisfacere.

34. M O R S.

A. S I quid est in paupertate boni, nihil tamen ad eam miseriam facit quæ est in ultima desertione. *B.* Quam tu dicis desertionem? *A.* Cum in mortis vitæque conflictu nemo pauperi affidet, qui animet, qui foveat, qui abiturienti animæ valedicat. *B.* Vah! nunquam fidelius affidet pauperies. *A.* Ioco dixeris. *B.* Etiam seriò si urgeas; quid enim mors nostra exigat amplius, quam